

9318

1914. 100

26/50

I

26/50

Bibl. Jag.

I

Obłężenie Koryntu.

Donn 1882

t. III 137-232

Bibl. Jag.

I.

1

Tysiączne lata i wojny i burze
Przeżyły ryjgę po Koryntelskim murze.
A przecież dotąd mimo tylu wieków
Stoi ta twierdza, dzieło wolnych Greków.
Wśród trzęsien ziemi, wśród szturmów nawalających
Nie zadrżał nawet gmach tej wzniesłej świątyni
Którą ten Grecki Ród, którego król podzielił
Stojący głąb Koryntu, którego król podzielił
Przeżył wrażeń durny, po tej dobrej kory
Z durną jej na jeją pąty i granicy
Swoich mór granic. — Przy niej to gotowe
Z dwóch stron ię retraci fale puryfikcyjne
Jaki by tej groźnej rękoty ię przegrady
U stóp jej kornie gniewne siele wody.
Gdyby od Krowawej śmierci Timofaua
Aż do śmierci Perckiego Tyrana
Współzłaska Krow, która kraj ten zalewała
Z głębi tych łądów znów wytrysnęła miata
Z wszystkich Krow w jeden stos ię sbiegły
Co w tylu wojnach ziemi, zę zaległy
Cate to stawne Grecki przestworne
Nowe i Krowawie zalewały more.

J wyispy Kołosz podobny larny
Niżli ten ogrom Athropolis góry
Ktorey wiech w grońcy tyłu bafst Koronie
Wzrosty się dumnie j' w obłokach tonie.

11.

Na ciemnym wrzycie Cyteronu łunice
Wznoszą się, sterem liwie łane tysiące.
Nieraz oparte o mroź obu bręgi
Przebiegają długie naciągów szeregi
Wojaka rykaniu stały ty długim
Wprzódzie szereg wiec, się nad nim
Ciemno, się spasy, ^{ktuż na. tłumem jedzie} ~~ciemno na przedzie~~
~~Przedaty blasku, każdy zastęp jurek~~
~~Przed każdym nufiem, wataw bradur jedzie~~
A jak daleko oho szynaj rdota
Same turbaury wprzódzie ~~krzyż~~ wrota.
Tu wielolet pod swym przykrytym cyporem
Tam kon' pod zwinnym piecni sz Tatarem
Turkomau trzud swoje trody, stada
W bron' się wbróid j' znów erably wtada.
Ciagle groniącem zagłupione straty
Stadą się morza uiszone waty

2
Przykop gotowy —. W erybku jaż blysk łois
Smierci breniennych kriegów swipora, krowie
Lieme od murów odpadają łomy
Ciagle cżikieniu wybijaue gromy.
Ale j' turenda odpowiadai' umie
Wyrywajacy muru dmarów dunie
J' smierci jin na smierci adyta ber uolohi.
Prer gżete kureu j' dymu obłohi.

III.

Ktoro to w tych trudach, naysmiellszym przywodzie?
Kto codziennie bliżej pod ten wał pochodzie?
Nikt nie ma z waszytłuk tam synów Procha
Jego w srod boju zrogornoi' j' oha
J' ziadem z wodzów choi' stynnych zwyciztweu
Wizkšym w srod bitew nie goneje mżtweu
Z krynu do krynu j' z pola na pole
Pżdzi j' kromia dżienionego hole
A gdy wrogi nagle na przykop uderzy
J' nayscienniejszych wytnie mu rycezy
Lub gdy obronie groziuey dżiatobitni
Szturmowi jego stawiz opor abytni
Ziada z rucmaka, stawa na wysek przednie
Krowpi zachwianych, j' sam na bży wredzie

On wśród tych wódów pierwsze miejsce trzyma
Ktoremu dumny Sultan się nadyma
On to namiętniej prowadzi z odniera
Z tanca władą i dżito wymiera
Mierzeje w boju głowę tłuczące smiała
Alp mu na gnie — a wiary — apostata.

IV.

Z świetnego niegdyś wręsu on pochodził
W swej się ocygnął — w Wenecji zrodził
Levi z niego wygnany, przeciw niej się zwodził
Na nią tę samą groźną broń obrócił
Która go wtadał w uropli ziemi Nowie
Z odłup turban na swej nowi głowie. —
W ciemnych smiałościach całej państwu greckie
Prepety z Konjntem pod prawo weneckie
Z kerar widzą, tu, pod mury temi
Wspólnych swych wrogów; — widzą Alpa z nim
Alpa, co w takim zacięciu się zapale
W młodych zaprawców gorącym orale
Że ciagle w wrogu nie nawisną tonie
Pomny Koryw siężbił, Krowa zremsta, ptonie

3
Nie-jwi tej, co się dumnie — wolna — mniema
Nie-jwi stań starey Wenedyi nie ma!
Miał on w niej wrogów swego rozcina, chwały,
Co berjumienną charge nan' podaty
S'Karge, — wśród nocy — w twierdzy pąpory — storony
A Ktorey nie mógł swojz zbic obrony.
Wielek on wrocznie j'z ryciem się schronił
Leur na to by je porzucił w wojnach trwonił
J'z swęcy ocyrynie dowiodł straty meza
Co wpyetkuik swalony, co sam Knyzi zwycięża
Świetne rycza stwiera paowanie
J'z lub się zenci, lub też ryci przestanie.

V.

Ten sam, co porzucił w
~~Kamargi~~ — co wstąpił Kartowickiej Kłose
Pąpory, w tarneż wieornil zwyciężę
On, co był na tych gołach krowi okrytych
Pierwszy z walących, ostatni z rąbitych
Bier raku rycia, ^{ptęci} ale w wieńskym orle
Kłone j'z storony chorościuśkiej chwale
Ten sam Kłunugi nieprapomney stawy
Ostatni Zetko's njaremić Krowawy
Drifaj to cate wojcho Furko's sprawia

Alpa na ciele przednich łupów stawia
Alpa, co stał się godnym tej nagrody
Z ziemią, rosnącej lierne miasta, gród
Z codziennym nowawpym dowodzącemu rynek
Jak dzielnym, wiernym jest Protha synem.

VI

Stabiał mur twierdy Melami georty
Szybko, potężnie i ber gnerowy bity
Podobnym buriy gromotem wiaży oryaty
Dziata orytemi rozpalone straty
Bity dni, w których bomby muru maistkie
Płkdy, wiażyne zapalaty paistkie
A gdy się który z owych gmachów walił
Co go ten lotny wolkan wstrząsł i palił
Gromiadł, tom po tonie z dachów, ścian ^{nowe glony} ~~spłochonych~~
A ogień w stupach wybuchad czerwonych
Lub teri w potężnie jikry się rozpryskał
I jak gwiazdami ziemii, w niebo ciskał.
Gromy na stonie runity ostony
Obłoki, dymów kłębami zwracione
Ciepło ciarowate wbijają się chomury
Szeroko niebios powlekły larury.

Leś nie dla zemsty, choi' jey sadowa wyrwał
 Nie dla niej tylko alp twierdy dobywał
 Z wyrzutu Turków, jak szermierzy straty
 Z tamai' mury j' rozwalai' waty.
 Była w tej twierdzy urodź się w dziej
 Dzielna, która, chociaż z ojców nie
 Wyrosła — zaslubiła. — Starec jęł się starość
 Wziął słowem gniewu i odpychał go argum.
 Chci' prędo lat tyle o ~~tych~~ ^{tych} jęł się prosił
 Z jęł się jęł się chrościanuście mied.
 Nigdyś z czerwieńszą dui' weselnych ~~złoty~~
 Nie jęł się dui' abrodni, obawony groźny
 W ~~całym~~ ^{całym} weneckim tak rozgłosu wraue
 W ~~całym~~ ^{całym} podwójach, lub też lotny nawi
 Jęł się on ~~całym~~ ^{całym} — a w morach męśnionych
 Tak w czerwach emtych, stołko ~~złoty~~
 Grad jęł, j' mied swoj ~~całym~~ ^{całym} zale
 Że nigdy moruś wenezyj fale
 Ładne dzielne w całej wlok przestani
 Tak wronfajęcych nie styrały jęł

VIII.

wfrycy jej serce na prośbie mieli.
Nikt jej nie raził z czoła tylko cienieli.
Nikt reki Almy nie otrzymał w dar
Aby przed święte powiadł ją o tarcie
Zwariano nawet, że gdy Alpo odpytną
Ją gdzieś do brzegów pogańskich sawiną
Zwykły jej uśmiech, z ust jej nigdy nie wrótnie
Złota i czysto dumata samotnie
Grecey. ją w poród świętyni spotykać
Pradziwy na urwiskach i balach widział
W których zapierała oczy objętne
Nowym jęzi swym zdobyćrom niechętnie
Linneus na wpytko było serce Almy
Ubion jej nawet bywał mniej staranny
Spiew jej utracił wiele ognia, siły,
Stopy choć lekkie też mniej lotne były
W tych tainach, które choć do rannego światła
Werselfym parom rbył krotkie nie żyły.

Jaby w raju po swym spowroć Ergoni
 W wiernych się porotach na kurych tonie.
 Nie, ~~we mni~~ ^{obcym nam} ~~nie płonie~~ ^{w palce} ognia patrzyoty
 Nie rna tej wzniośoty, gorejącej cnoty
 Co się nie wrótyga kłew j' rzye trownie
 J' wpykto warty, by ~~brat~~ ^{brat} swoy obrowi
 Stoi sam jedu — lew jak winowayca
 Zaporawie Proga j' ocyryny zbrayca
 Stoi sam jedu wśród tylu rycery
 A radney reje ni serce nie wiewy
 Chli na mni ślepo, bo jek wśród tak ~~nie~~ ^{nie}
 J' tak był hoyny pory tupaś podiale
 Petrajo, przed nim, bo w tym gruby m' Lternie
~~Przed~~ ^{Przed} myśel drifez, giaz j' gaoobie' cernie
 Lewie si nim rzye daly chore i nany
 Grzech go w jek orach planu ~~merin~~ ^{merin}
 Tej sprosney nawet zarodek min elawy
 Ktorey są dobid dla jek waleray sprawy
 Pomna jak ~~zbrojny~~ ^{zbrojny} Narawiektim Nordem
 J' ~~nowym~~ ^{nowym} ~~paradygmy~~ ^{paradygmy} wytypiad jek ~~zmar~~ ^{zmar}
~~Me~~ ^{O, me, me} ~~nie~~ ^{nie} ~~widzieli~~ ^{widzieli} jak to duma ~~nie~~ ^{nie}
 Gdy ~~nie~~ ^{nie} ~~widzieli~~ ^{widzieli} jak to duma ~~nie~~ ^{nie}
 Me ~~nie~~ ^{nie} ~~widzieli~~ ^{widzieli} jak to duma ~~nie~~ ^{nie}
 Co się ~~nie~~ ^{nie} ~~widzieli~~ ^{widzieli} jak to duma ~~nie~~ ^{nie}
 Me ~~nie~~ ^{nie} ~~widzieli~~ ^{widzieli} jak to duma ~~nie~~ ^{nie}
 Odstępcow wiary ~~nie~~ ^{nie} ~~widzieli~~ ^{widzieli} jak to duma ~~nie~~ ^{nie}

Baráček mi už trudy, grozí boje
 Spíš přemířím marnou pýchu svou
 On sám, ^{on jeden} ~~gál~~ ^{už} ~~teraz~~ ^{už} ~~liomety~~ ^{liomety} ~~se~~ ^{se}
~~se~~ ^{spíše} ~~liomety~~ ^{liomety} ~~se~~ ^{liomety} ~~se~~ ^{liomety}
 Drogou už, vruha, bludným štápa. Krokem
 Z kardofurzem na mě patřím o křem

[illegible]

Wciążąc te srebrny, ręką jej pięć do wieńców
Duchem proroczym ostrzegają Szeńców.

O ciągle ona po tych bojawiskach
Grobach, i świętych błagach się zwalających
Bez rnow ostygłym sercem dodać raru
I do wálkiego wernoi je raniaru
Lec proina - proina swięta sera cuni
I nie tak przetka owe atona wroci
Ktore widziato propoch Perstich sry koi
I męzki usmiech smierci Spartańskich.

XV.

Nie był alpo zimnym na świetne przykłady
Pomimo swego odstępstwa i odrady
I w serod tej nocy, gdy tak chodzą, marzą,
W myśli swej przestoi i obecności wari
I o tych szarych mejów duma stawia
Co krew swą łaci w kępcy nie on sprawa
Jakże ta ^{czysta} sława daje mu się liść
Ktorey dris' a takaj dobiega się psycha
On, co miewa wroni na swych ziemkach mordy
Zorayca, przywodzi murem mianicką chody
I tyle rychła twierdzy tej zbureniem
I świętokradcy ochrania go jmiieniem

Tak, i ci choi' odhan narysowany oraleje
Mato co more na ^{upoy brzeg} ~~brzeg~~ wyleje
A ci w rucia, spadnie, znów powstanie
Kieżye żadnego wotym, niema na nie.
Nigdy tam ~~gromy i wyrywające waty~~
Nie doży, ~~gromy i wyrywające waty~~
Od tylu wiozow na kraiun nadbrerij
Jeden pas aigty morskiej piany lery
Co wartho pjarok bieli tam rodkawy
Ale rieloney nie dorużga trawy.

~~XVII~~
Ostaję ^{Alp} ^{tręgiam} ~~po brzegu~~, obliw i ci do watu
Jabym ~~zobacz~~ ^{zobacz} tak łatwo moze poledz od stratu
Dziwna rzecz! iadno nie widza go craty
~~Coż to za rzecz? Ktoż to tak wopł?~~
~~Oni nie wiedzą, jak to się dzieje?~~
Cyż i tam ~~rozryce~~ ^{rozryce} ~~wiekszyby~~ ^{wiekszyby} ci miaty
Stagtyr jich reze, sera ihaminiaty
Z radomy prawniki' ogien tam nie blynie.
Kadna ku niemu kula nie raswiecnie.
A porucier stoi pod warownią samą
Pomizdy moraw i obronny bramy
Styry glos strasy, wpyetha styry stowa
Ktore jich noma nieie mu rozmowa
Styry jich waresni kroki i tpyrje
Cizko i zgodnie po brufach tztynje

XVII.

Z adnara ovy alp odwrócił swoje
 nigdy mi nie kawałce też nie wstrząsnęły bóg
 wolodby patrzył na ramy tysiące
 W wstępną, gorącą jęknęł króci leżą
 Jak ich ból dróg 7 wnetrzną rias pali
 Nici na tych który już ciępsii przestali:
 Jakby byli smierci, ^{odstawa} ~~rodzina~~ w boju ginią
 Jest pewna duma w tej strasnej godzinie
 Honor nad jego męstwem się renosi
 Stawa jmie ginącego gtoii!
 Leve kiedy wpytko już poenięnie zgonem
 Jakże się z crotu patrym ponizionam
 Jak gotał, jaż robał, leżących zwrócił stada
 Wpytko z nagi już zwłoki opada
 Woryny ertawieja swoim miecią, tępem
 Wpyany ^{na} ~~na~~ jego radują się tępem

XVIII.

Jest tam światy nia co się z wieków wali
 Zmarli już z dawna, ci co ją stawiali
 Sterry try stupy, wśród gtarów rorbitych
 Gmurów, marmurów już rielskiem potłuczonych
 Tak to brat wpytko w swoim nipyry pędzie
 Zburzył co było 7 zburzy co będzie

Patrzy na trawę -- żadna się nie chwieje
Korzeń więc sędziwy drzewa się, że młode
Jeszcze ten korzeń sędziwy go sędziwie
Zagle, ortużary, dorewa liściem skrope
Wszystko i wszystko tak ciche, i spokojne
Najbłędszy wiatr też twory mu nie chłodzi
Chadź więc, chadź tak. drzewa pochodzi
Zwraca się -- patrzy -- nie śmie wierzyć oku
^{stoi} Siedzi dziewczyna cichego wrota.

XX.

[illegible]

Prieraj się ten urok ję ^{nieznanym} wstępnym ^{nieznanym} pismach podział
 Co nievar w rękopisach czerwonych że odział
 Błękit ję ośa choi' ciemniemy more
 Tak byś spotykał ję jak spotyka more
 Lecz jak to wody smutny, nieczysty
 A wrota choi' kryty lew ciemno patrzy.
 Brata ję nakrył ciemnego obłoku
 Ledwie że anieru ję ję kryta obłoku
 A z perlewy wrota co parny ciemniemi
 Wdróżornie z ję czoła laty się tu ciemni
 Brata j' naga ^{nieznanym} nieha się wrota
 Co tak ^{nieznanym} i tak błąd była
 Że tak ję wrota j' parny kryptu ciemni
 Jarno ciemni parny ciemni się ciemni.

XXI.

very
obvious
re-mind

To kropki oarny - a jutro nas prosi
+ puzycie jow werty - wiecnie boga - kucio
+ jezyn na rawnie - i jutro nas prosi

Usud troupeau, et toi tranquille jivore ?

Jutro jwi bowcia jdzicu z agnieu, misrem

Spalini Swiętyne i w przytłuk wyścierem

Wpływ, tak wpływ, jak przysięga, zginę

ty sama z twym roztaniem noding

złoty w gołębce i asf. się podwaja

Діє вполныхъ цѣпенъ разомъ имъ двоє.

Thank you very much - for much expressed to receive

Bar jeffre dromg eweneyi stawig

Wiech ten rod spłoszy pod mým legnie gromem

Co mię chiał abys poniższenia zronem

Nicht ta stou, ~~sa~~ ich kardou, i geotware

Witym na podaleńcu bierem 700 wykarie

Wright got Mon - ^{let's go} ~~take~~ ^{go} ~~see~~ ^{see} jay doty bar
Drum.

a premier ^{Drumoy} ~~patron~~ ^{des} ~~ma~~ ^{ma} ~~in~~ ⁱⁿ ~~Kos~~ ^{Kos} ~~un~~ ^{un} ~~sa~~ ^{sa}

For \$100 to Jimmy Smith & my wife

A 'premier Mon'ewa gab pnykuty erige

Every one ever seen? This person thought
to have been the same as the one who was
seen at the bridge, & whom he saw by

[illegible]

Co rda są woryte oho gniewaem mrozy
Z owiemnionego miedzi tu miedzi mrozy
I w miare; jak ^{nie} min miedzi wiatrois wianie
A to są porybora, tak co fa tu sianie

[illegible]

By niaden starze, dzieci wam nie zbiedz
 of wosytko w twierdzy, lub 4 a twierdzy, legto.

Wiedzi o tem piastu i o jego ogromnym

Krawiec ubroconym według tej wytycznej

Chnapaj ramaki, na kietnia swęgniewa

Zgizte ich Rastu' a grigwy powierone

Żyją wzdłuż brzoła ich pbielona

Armenione pifi; louty rapalone
to schuan stratu

Przeta gotowe do celnej stratu
woda.

I do not know of any other water.
 I do not know of any other water.
 I do not know of any other water.

alps ewych Janurowas w grotny zastep scika
i mi miu sien mi Glycha

W naganiu gawiazdowi nagi' Inicer mu Glybia.

W nagane
Swi Kac,
Bawrowi, stoja, na woych porodzie
niech, na woych porodzie

Juni Kau, Braconere, stopa, na waga, co wpuszczam powietrze

Lam Węzły ^{wielkie}, co wpychają powłokę
on ^z niewypychają stratum uterach ciałowos

[illegible]

Krupy 22 / 1907
Hortonia, wyścowa wpytunek klas 1000-
nastan przy Kapstanie

*Wystanie, wysiedzenie
Kadry, Kapitan przy Kaptanie
nie goscia*

[illegible]

g machow rofryethie ryfina gtoy

Wszystkie te rzeczy są w niebie.

Allah! bedra die w' mekany.
sabrang mance

O Mitia, Allah! wrytom a drabiny mact
Bount Decis

"oto jest wytom a sta
ni wijsz mi pozant dwa
li i nochraka

Oto jest ten wyrostek na głowie i noszka
na macie i ten kocyk w rękawie i noszka

maie 7. Kroyen ow ruan /
 15 pascy Kroyen dar ni tarba

» Kto pierwszy - ten ostatni. Tak Krumpholtz, krewny

„niech ^{zgodnie} ~~zgodnie~~ nagrobia. Tak tłumaczył mi

11) nie minęły godziny, na odpowiesz

[illegible][illegible]

" ~~And~~
" Cifrey! — stypkajie — wystraloŭno

[illegible]

Noga cię z nogą, ston' z ston'ciwiera
I wrod ty wraowy — sama smierci milerata
Coty was bily tak rozstoiny, diki
Roztyki o ryce i wywierkie. Roztyki
Z hukiem driad grumiguch w jeden ryk cię rlaty
Z dromiem dalekie miasta go stuchaty
Miewiedza konu toj cię przewazy
Czy jin cię ciępyc, czy tór plachai' kary
Ryk ten o kopy, nigdy nie przewazy
Prerazajem echem odbijany
Groino po ciemnych rozlegad cię górach
Gromiad ari w Megary, Salawiny murach
I jerli wiesiom wiaz dai' naterij
Ari do Pireyszki sarigad nadbrzeij.

XXV.

Ari po nekojci' kardy mior awy skrawinid
Leor juri wywierkie w miesie kook postawid
Na tupo cię tupa rozlata adierata
Wpyetko skowione — sama rier rozlata.
Gdzie tytko wpadna tumpy tupa chwie
Stychai' po domach Roztyki prerawie
Jlwi to krowaj cię w swej uinicie bryga
I po tych brachach siewienionych slirga!
Gdzie jefore moria bronie cię chwilow
Tam Chresciawie tozra cię na nowo
W drobne, rozliczne rotty cię jednow
I jefore, jefore by rozpaw tozra
Kardy una palny do mowu prypie
Broni cię jefore i walaraj umien

z bielony wiejsin wiod nich stane a to
Mior mu języczny wielu rami abwi
Ciegle on walera z samem wrogiem wrotem
Kropletem trupie oświada ię wrotem
Drogo on hardy cal jin rami gorada
Co jad ię, ale okroplic ię nie da
Lurue pod zbroj rami go erericy
^{Lev te} ~~te~~ pramięth dawnych wojen byty
Krisaj i jedney kropli krwi nie roni
Jaz gdybył sę sam, swa go taroż ston
Starou w nim twardy city nie premożta
I radko miodou z nię ię mioru mogte
Wijay od jego dżi zginęto ciosu
Nirli na głowie cięych liwy wrota
Głwi on mathom sora jch rakrocin
Głwi swym mioru sypu jch porbowi
A z ktorych radeu jęre ię nie roni
Gdy on jw we krwi mioradmaichy brodie
Ję ję niegdy, poled syp jedyn
~~on ten niegdy sypa w bęgi straci~~
~~Pier jękie liorne wrogu ję syp~~
~~on jch swym wrogu ję syp~~
adta pod mioru ję mioru spadty
Tako on by w rami tej wrogi rądy
w rami zbrojny
Nędy mior rami, ston rami city
Taki z cied ludkiu nie wniorta moży!
Zerli krwi treba cieniom legtych w wojnie
Achill w swej rami nie lat ję tak rami
Jah on po rami jęre. Tarku rami
I rami gęty jw rami po rami

Tam go ztongli, gdzie ciągle walczą
Od 100 tysięcy grobów tysięcy
Jakiż nam po nich państwa zostate?
Wiemyż jak padli? gdzie leży ich ciata?
Nie ma na grobach głąbi w grobach Rosji
Sam Wierch ich chwały utwardza w wieczności.
XXVI.

Stuchaj! Wozyk nowy — grani Allah protegne
Walera Janczarów kłumy niewyciężne
Wódz się jeli nagiem ramieniem odnawia
Patri! jak zabija — nigdy nie przebawia
Zawse on, zawse taki toczy bój
J'awse ramie tak obnawia swoje
Jedni wyszczeni celują turbaną
Dmudry się w droszce stroją ataganą
Trenik po świetnem porroja, odzieniu
Alpa jedymie po nagiem ramieniu
Gdzie się najtrjadley wojsko siera, Tamie
Sposyregira pewno nagię uszyje ramie
Zadea z rżnawarbo jduych na przedzie
Daley w głębi boju wojska nie zawiędzie
Jaki ta prawica swa białoną lśniesz
Bystka, jak gdyby gwiazda spadająca

12
Nisz jowi z krwi mojej, ni w twych jeniach sydzie
Ni mahometa stwalcem nie bedzie

Przystaję j'udom! - Leor proro strau wola
Alp jwi zabity. - Strad z wierig koscioła
Pawali edrayq. - Jesore uikt nie zoryd
Ni krwi, ni nacy, gdy sz jwi potoryd
I upadł wiecnie. - Leor nim sz obalid

~~Straszy~~^{Straszy} wroł jego o gniew sz zasydł
I wwar wierystaj nary mroł gtebolci
Dzejze jesore jego obryd zwłoty
Na wmał go blizie Atadg mowitmanay
Caty obryty Rureca, Rrowig oblaay
Knew ta sz baje z ryd kuly rorodartych
Lityga j zciadta, bucha z ustotwarogich
Nisz jwi nie bje: - zaden gtor, westchnianie

Zadne wylitay pierz ^{wyscilenie}
Zadne jst zgonu, ni ^{gip. Ray. Katalay} ~~do lew na daj~~
^{crarney duszy} ~~adajay~~

Nie popredity mysia ~~duszy~~
Wperod nim w swej myeli pomodli sz zdat
Wperod nim do Boga o litou zawolat
Umarł jwi z wpełniuk nadziei zartat
Aras ostatniy ^{nowej} schwili Asportat.

Rory Rreim ^{XIV} ~~ratow~~ Chmanianie Rryora
a Turay z ranyty j rociect Rryora

I jwi sz oba sprecorne starty eryki
Rrow Rkaj orable, Rry Rryj sz pily
Rryj sz, Rryj j z robu stron rarem
Trupy pod zboyerem padajz relarem.

Wzięci się miłości mecia, ~~ta~~ ^{na} ~~stanie~~ ^{suwien}
Hardey ulicy, Hardey a topy ziemi
Zabio ostalka jui tych krajów broni
Których los meżiny jego zdawa stoni
Szwajcra go wzięcia liwba dzielnych meży
I meżtweu serca i gromca oręży
Pierwszą zdołni bronić się w kosiele
Zdy alpa mecia jui na wrogoń orle
Zwolna więc z groźnem użycyją ~~okiem~~
Knew swą za Hardeym roztawiając ~~okiem~~
Walory, i kwarcz sworożeni ku wrogom
Ciężkie ku swiętym cofają się przodem
I tak uchodzą, i teraz się w temi
Co jui swięty nie sążli przed nikim
Taki choi' na chwily za murem potężnym
Ogromnych kolumn, wychozą piercion meżyn
Kroćcie spowinienie! - nowe sity krowy
I wzięci się mnoż a tak cing, kłom
W ciśnieu ulicy - że ten kłom zaryasty
Ciężkie rosną i wzięci a tytu pasty
Nie da nawalnym ~~na~~ ^{na} ~~tem~~ ^{tem} się ufunaj
I muszą walory! lub o zięciu runaj
Prinaj. Leż wprost mi gaste rowy ory
Jui na ich ciatach nowy bój się tary
Swierzy kłom ~~marie~~ ^{marie} ~~rozposzczu~~ ^{rozposzczu} krowy
Wzięci przedraży, przewi petny zawpra

XXVIII. XXIX.

Savetka chorucia klaua krowaj i rnojem
Stabnie tym ciaglym rmondowaca bozim
Tuncy do saucy brany jwie doiera
Stugo iclarum cyzian dz opiera
Leir choi cy ^{z murem} ciagte supier straty
Jz w uspysthuik o kien leir kul nawaty
Jwi jey podwoje wstogety cy j jety
Krypty rawasy i rapory jety
Chwaje cy - psada, brama rowalona
Lery ostatnia konyntu obrona!

XXX.

Sam jeden - z towary grovinego roynaru
Stoi Minotti na staru - gtaru
A obrar krostkiy Matki j dierowiy
Uroore drito nalkmonej psawiy
Da cy na stara postai nieugysta
O kien nutoru z lewai jandrie swisty
Na to po torine Jz tam nje wrinoty
Ley ciagle ku kien myet j kora rosty
Jz kardy z rewnem widzia to prejcicem
Chylaz cy przed nje j krogien - drizicizian
Jz zoy uenicka napysa konyntu gtaru
Jz w lapanu modly o dyta niebiep
Ciaglym jst rawsa ^{do} uenick uwoiy
Jz kwar nawet, gdy kieno konyntu krowy

^{tuż unieś} Jey
Jeroe an, jifere poudziera Jey lue
Minotti trawo podnoui zrenice
Z cizichim wostek uiciem signa pars' j' ichonie
Suniez ~~zall~~^{co} ~~stano~~ na otkoru ptonie
Daire j' trzyma - gody w tem uciekta kłupora
Leuonaftr j' weonaftr, trawawy ortum prypasura
XXXI

W kłupach kaniennym poradka o kłupach
mierzy się zmasli wieżais juri poubystek
Są tam jeh w gtarach wyryte jniona
Leu kaida zgotka we kłowi ratopione
Wyrznięte zherby, dziwnych ryd tyjia
To rornobarowych marmurach kłupie
Wszystkie są śliczne, wszystkie kłowi zalaue
Lerq j' chedmy j' miere strarkawa
Trupy w kłowie - trupy pod kłowie
Złotona w kłownikach j' kłupie epotau
Widai' juri bładym swiatet kłia prymykie
Jaki tam na kłaty w oranym kłupie
Ale j' do tych wagna doirta kłowa
Groime tam inafy wrych ukłupie prokha
Tamto prer cali twierdy obleganie
Kłat jeh najwiziszy mieli Chreucian
Tam od otkary ari w ow loch podilemmy
Cizna, i w kławat, wrythi j' tajemny
Na minotter rorkar wrythiony
Jako ostatni juri wrodek obrony.

Na kły jwi chta chreucian zmnajrona
 Darcum męstwo j gorzina obrona
 Jdrie wrog liomy, a ze jwi sa mato
 Dla jęo zcuzty zrywych porotato
 W tępich wżę ciatach mcinie topi micie
 Odcina głowy, krowane orłunki sieie
 Żwala porozgi j jęł tłu z brodnicy
 Bogate wota odwieia z ołtary
 Kłoni się, bije o korotowane orary
 Łtote uacynia, pomircone dary
 Wncie na wielki ołtarz zotafiera orary
 Głowi ~~to carca~~ ~~blasku~~ ~~go~~ ~~uroczy~~
 Widri tam, widri na środku stojący
 Świątych tajemnie wielik janiejczy
 Spory j z łtota cychetę ulany
~~Walcu wrogo, w blasku ten chwie murudnany~~
~~zrytych rżę okiem jęo~~
 Aen. dris w nim jęfere przed rebrany ludem
 Wnio w krew łotki premieciono cudem
 Dris z niego ciato rozdawaie Piętkie
 By na by wzmocnie męstwo Chreucianiekie
 Widri na jęnie tłu ois rozboyniżoie
 Dwunacie srebrnych j wzmioctych ~~złoty~~ ~~mitras~~
 Co na ołtarzu w świętym stoją mgdnie
 Lę to ostatni j najdroższy bępie.

XXXIII.

J zjwi najblizszy z wstawnijacych róz
w otoczeniu swiętokinadzi chętnie miał rtoły
Kiedy Minotti na tej swojej rózce

J do ukrytych le prochoch świecy zbliz
ogień!

Waria, skłepiani, dach, ołtarz, trupy,
Święte nadymie, zgromadzone trupy

Egipt, umarli, Turku; Chreścian
J cały gmach ten ródzany, strachany
Leży z atropalnym na niebie tożdem.

Dykiem j gromotem!

Walid się korynt, mury zapadły.

Na chwiele morze cofnęły się wody

Gony się ukryły, jak w trącinie trawie

W tydzień czasu, wroty strachany
W tym ogniu piekarnym, w tym ogniu
W tym ogniu piekarnym, w tym ogniu
W tym ogniu piekarnym, w tym ogniu
Wybuch ten gromot zbliz i skłepiani!

Popiół jak śmierć sypie się nawoła

Dzielnych rycerzy porzucił ciążę

Wraz jak wale, w tym ogniu piekarnym

Jakiś ten gromot zbliz i skłepiani!

Kilka z tych trupów ar w rózce padło

Prorbiła niemi morzyczek wód zwróciła

W wielkie tydzień czasu zbliz się Kola

Leży Ktoś te ciała, Kto rozporni rózce

Ktoremu dala ow nadbreg rastauy?

Ktoru sa? czy tuwy, czy teri choreniauy?

Matki wotaycie, niech powiedza matki!

Ach! gdy swe jespere notysaty driatki

I w cypu ypatras na ich sen usory

Uamiatkiace po nich wiody oory

Moztyr przewidziei by te drobne ciata

Odris' jedna chwila taż vorrarpai miata

Te juri i mitou' nie porua materyna

Pod sercem niegdys noronego syna

~~Ktoremu dala ow nadbreg rastauy?~~

~~Ktoremu dala ow nadbreg rastauy?~~

~~Ktoremu dala ow nadbreg rastauy?~~

~~Ktoremu dala ow nadbreg rastauy?~~

Stary wybuchta i lecaze gradem

Ciezkim w glab ziemii raryty dy spadem

Mnostwo potężnych, vorruonych bali

Ciemni dy, dymni, i wiazni jespere pali

Tropaczym ziemiz porucione grmotem

Wszystko co rype tworimym zniża lotem

Piercha ptaż leiny, pty aptorowaz rgrania

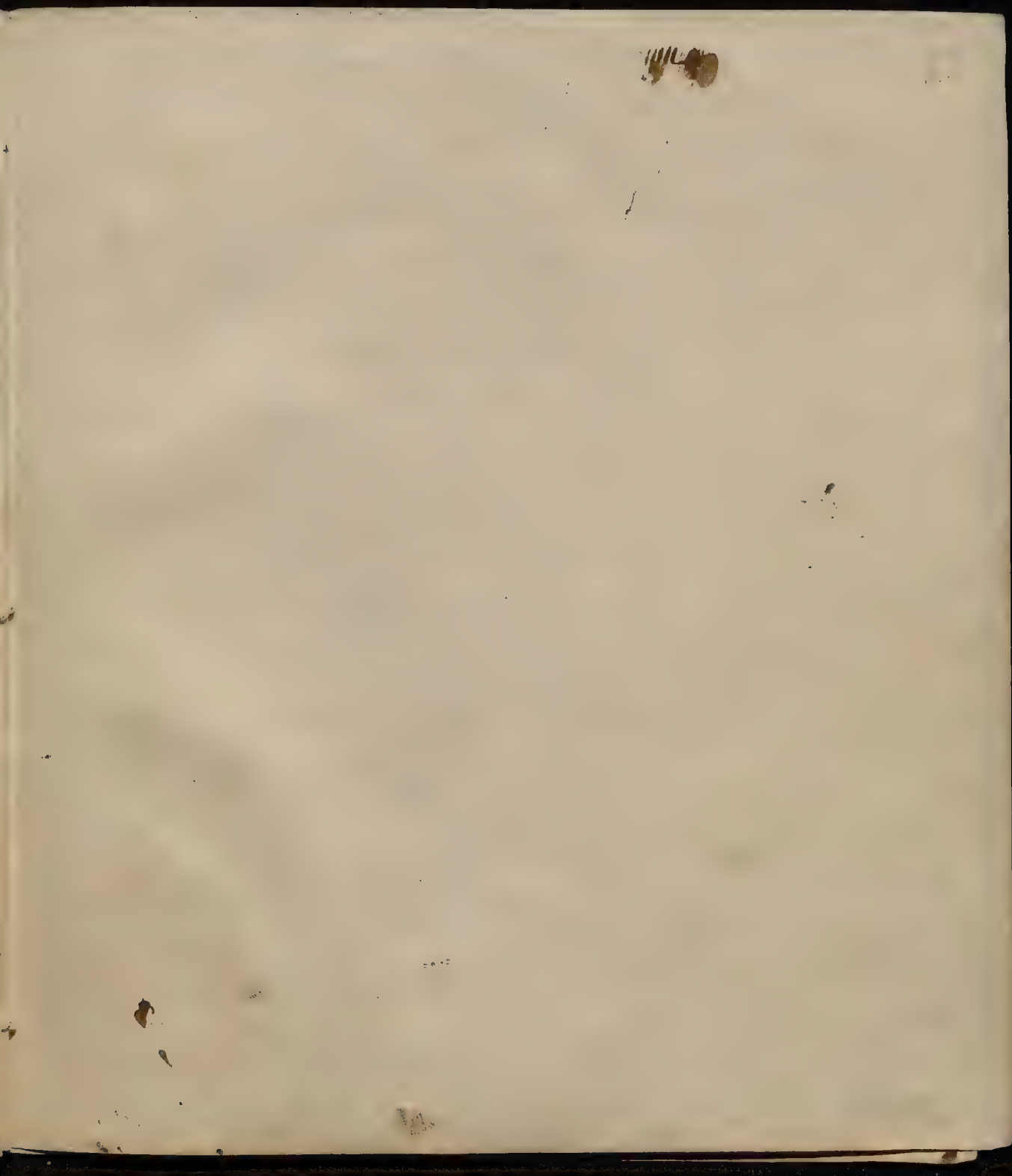
Na wposd juri raryty dy raryty dy

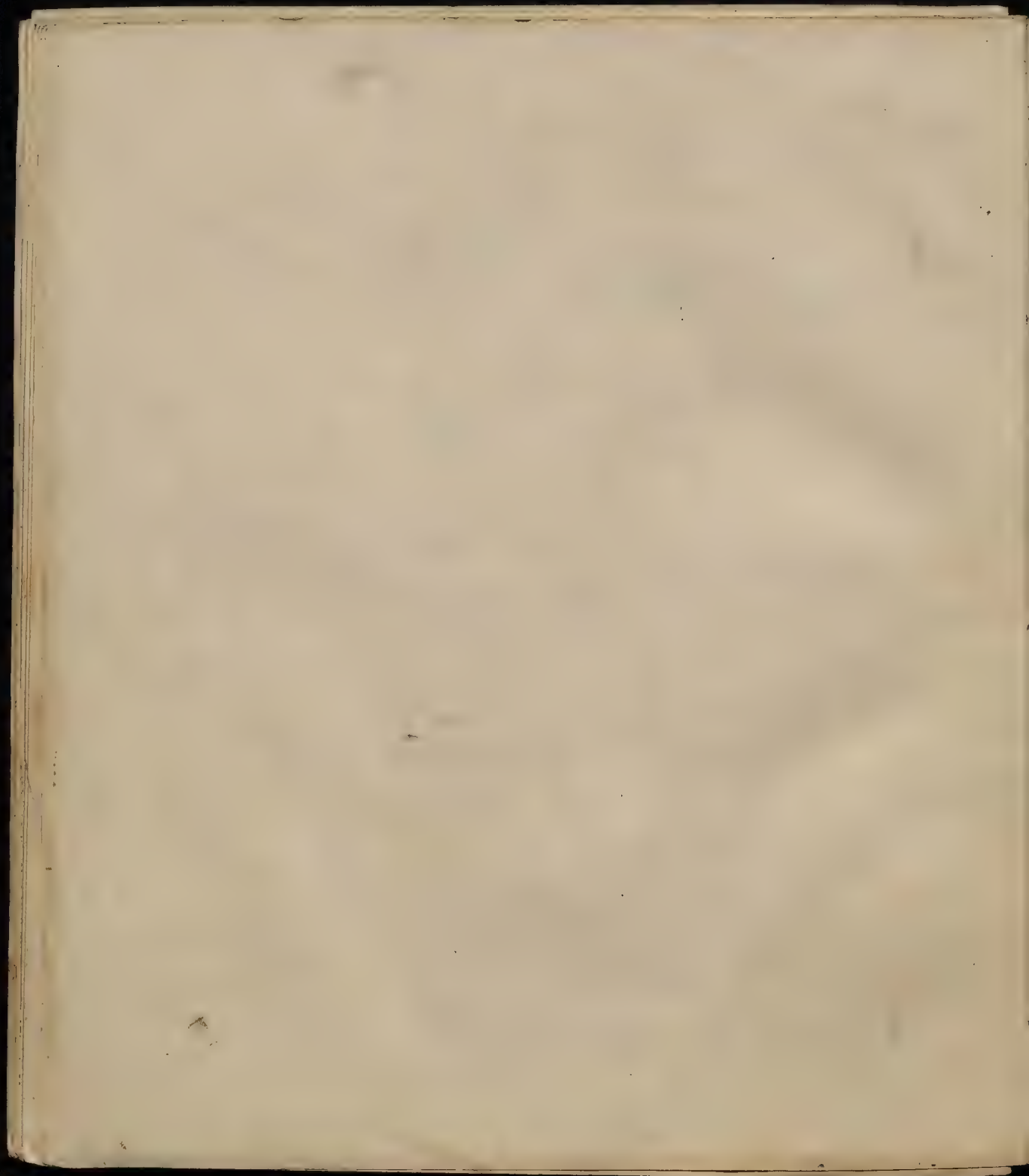
Wielkotaj dy z raryty dy raryty dy

Wot jarmos tawu, zruwa i nielja

Kon' piercha, pędr' w porostren' nieporograc
Z pęknitym pasem j' wdrz serwacz
Wilki dalekiem wyciem się orwały
W górach, co ciągle hukem, kwitną, gromyły
~~Grusza mewa zao gorach w pęknitym jary, skaty~~
One się jęły, wstaję ruca dzieci
Krywa się z skaty j' ku stoncu leci
Czarne go kłęby dymów gonią, dępy
Z do wypięgo coraz lotu mępy
Wstaję się, pędem koryony i strachem rdyty
Tak to był korynt stracony j' wsiety

Spis prac moich

II

- Drusowanie - 5. Tom ^{F.M.} pióropu poezji:
2. Mowa na otchód pogrzebowy A. Poniatowskiego
  3. Nadzwyczajne skutki magnetyzmu
  4. Odpowiedź na list do Metternicha
10. w kopiesmach - Dworek mego przyjaciela - poema
6. Pochwała - poema
  7. Bayki j'ulotne Polacy
  8. Andromacha z Grefyna
  9. Maciśnad
  10. Paryżyna
  11. Mareppa
  12. Wzjęcie Cyllonu
  13. Obliczenia Kongresu
  14. Dmyłona niewierności Komedia prokła wispien
  15. Proim drusowanie w piśmach peryodycznych
artykuły są to:
    - a. Ostatni pobyt Raspińskiego w Warszawie
    - b. ~~Uwagi~~ asekury o Krasiejsin
    - c. Niektóre uwagi z życia Trzebickiego
    - d. List o muzyce
    - e. List o modach ~~z prapjanista Tade~~
    - f. Trzy listy odebrane z różnych stron Krasie
    - g. Nekrolog Ludwiga Platona. w Warszawie
    - h. Portret Polakstwa smutnego w Pa. War. - Łożyko
16. niedrusowanie - uwagi nad śmiercią Edwarda Raczyńskiego
17. Dmyłona niewierności, Kapitelami na prozy
Komedy piana prolorim, druga proroctwa
18. Kapelastr o trzech rogach, Krotosila
oryginał —

